

# РЕШЕНИЕ

гр.София, 12.08.2011 год.

## В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Софийски районен съд, Гражданска колегия, I отделение, 30 състав, в публично съдебно заседание на осми март две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛЮБКА ГОЛАКОВА

при секретар Сашка Бобчева, като разгледа докладваното от съдията гражданско дело № 36 608 по описа за 2010 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 441 от ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД. Ищецът – посочва, че Държавната комисия по стоковите борси и тържищата е издала наказателно постановление №637 от 08.01.2004г., с което му е наложена санкция в размер на 1 200лв. Ищецът твърди, че е заплатил сумата от 988лв., преди да получи призовка по образувано е изпълнително дело № на 12.05.2009г. за заплащане на сумата от 400лв. – неизплатен остатък по посоченото наказателно постановление. На 16.05.2009г. посочва, че е превел на взыскателя сумата от 212лв., за което е уведомил ответника на 20.05.2009г. Въпреки това посочва, че ответникът на същата дата е пристъпил към принудително изпълнение като е наложил запор на банковите му сметки и банката му е превела сумата от 5, 21 лв. След налагане на запора му е изпратено от ответника отново съобщение, в което се посочва като задължение сума в размер на 400лв. и разноски по изпълнението. На 05.06.2009г. ищецът е поискал от ответника да прекрати изпълнителното производство. Посочва, че на 05.08.2009г. е изпратена от ищеца покана до ответника, в която е изразено съгласието му да заплати разноските по изпълнителното дело, но затова му се представи съответно документ. Посочва, че в резултат на наложения от ответника запор, е създадена пречка за ищеца за разплащане с търговските му партньори, уронен е търговския му престиж пред банковата система и е създадена невъзможност за ползване на кредитната система. Моли да се постанови съдебно решение, с което се осъди ответника да му заплати сумата 3 490 лв., представляващи обезщетение за нанесени неимуществени вреди за периода 20.05.2009г. – 03.05.2010г., заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 03.05.2010г. – до окончателното изплащане на главницата и направените по делото разноски. Процесуалният представител на ищеца е представил списък на направените от него разноски по ч. 80 от ГПК, които претендира. В определения от закона срок е депозирана писмена защита от процесуалния представител на ищеца.

Ответникът – е получил препис от исковата молба и доказателствата на 01.06.2010г. и в определения от закона срок е депозирал писмен отговор – 01.07.2010г. В него се оспорват твърденията на ищеца за получени от ответника заявления от 18.05.2009г. и покана от 05.08.2009г. като твърди, че обратните разписки не удостоверяват получаването им, освен това твърди, че подписът на

обратните разписки не е на ответника. Посочва, че на 01.06.2009г. е поискано от вискателя по посоченото изпълнително дело, по което вече е удовлетворено вземането, да бъдат събрани от длъжника направените по образуваното изпълнително дело такси и разноски. Моли да се постанови съдебно решение, с което се отхвърли предявения иск като му се присъдят направените по делото разноски. Процесуалният представител на ответника е представил списък на направените от него разноски по чл. 80 от ГПК, които претендира. Процесуалният представител на ответника е депозирал писмена защита след определения от съда срок.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като взе предвид становищата на страните, намери за установена следната фактическа обстановка:

Страните по делото не спорят относно следните факти, които съдът е отделил за безспорни между тях и ненуждаещи се от доказване в т.3 от съставения доклад по чл.146, ал.1 от ГПК по делото:

- при ответника - ... - е образувано изпълнително дело № ... от 03.04.2009г. с длъжник ищеца - ... за събиране на вземането по наказателно постановление № ... издадено от Държавната комисия по стоковите борси и тържищата,

-на 12.05.2009г. е връчена покана за доброволно изпълнение по такси образуваното изпълнително дело на ищеца и

-на 20.05.2009г. ответникът е разпоредил да бъде наложен запор върху банковите сметки на ответника в

Съгласно представеното писмо изх. №2466/2005/000019/ 24.03.2009г. издадено от публичен изпълнител ... е посочено, че по процесното наказателно постановление е преведена сума в размер на 988лв.

Вискателят по изпълнителното дело, в получено от ответника писмо на 01.06.2009г., е уведомил, че на 18.05.2009г. е извършено плащане от длъжника по изпълнителното дело - ищец по настоящото, което обаче е след образуване на производството за принудително изпълнение, поради което счита, че са дължими направените до момента на извършеното плащане разноски по изпълнението дело, за което да се предприемат действия по събирането им.

По искане на ищеца е прието като доказателство удостоверение от „Български пощи“ ЕАД с изх.№ 04-00-1813/16.12.2010г., с което се установява, че срещу подпис служител от кантората на ... е получил препоръчителна кореспондентна пратка с баркод №99700077379 на 07.08.2009г.

По искане на ищеца е представен от ответника заверен препис на изпълнително дело № ... образувано на 03.04.2009г.

От така събраните по делото писмени доказателства преценени в тяхната съвкупност съдът прави следните изводи:

Относно иска с правно основание чл.441 от ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД:

За да бъде уважен така предявеният иск в тежест на ищеца е да докаже:

- образуване на посоченото изпълнително дело от ответника, за събиране на задължение по посоченото в исквата молба - наказателно постановление с длъжник ищеца,

- заплащане на претендираните суми по изпълнителното дело пред 20.05.2009г.,

- уведомяване за извършеното плащане на ответника,

- налагане след датата на плащането на запор върху банковите сметки на ищеца,

- представяне на документ от ответника от вискателя за погасяване на задължението на ищеца по посоченото наказателно постановление.

- претърпяване от страна на ищеца на описаните неимуществени вреди за претърпения период,

- причинноследствена връзка между деянието на ответника – налагане на заповед върху банковите сметки на ищеца и настъпилите неимуществени вреди.

Преди да бъдат обсъдени по-долу в мотивите настъпването на посочените предпоставки следва да бъде посочено, че ищец по настоящото дело е търговец, като от него се претендират претърпени неимуществени вреди. Както в съдебната практика, така и в теорията е прието, че търговец не може да претърпи неимуществени вреди. Всички вреди, които са описани от ищеца по съществото си като неимуществени вреди, всъщност представляват имуществени вреди на ищеца. Уронването на престижа на търговеца има за своя последица повлияване върху работата на търговеца и се съизмерява имуществено именно с промяната в обема на работа на търговеца. Другата претендирана вреда е невъзможност на ищеца да се разплаща с неговите търговски партньори. Това твърдение по никакъв начин не е доказано, като допълнително следва да се посочи, че няма пречка едно лице да открие нова банкова сметка на свое име. А относно третото твърдение за неимуществени вреди – невъзможност за ползване на кредитната система, това също би представлява имуществена вреда, която би се съизмерила с разликата, която ищецът би платил за отпуснат му кредит от банковата система и съответно от финансова институция, извън нея. Следователно с оглед на изложеното съдът счита, че искът следва да бъде отхвърлен.

За пълнота съдът разглежда и каква част от посочените предпоставки за уважаване на иска е доказан, ако се приеме, е всъщност ищецът претендира вреди, като неточно ги е определил като неимуществени.

Относно първата предпоставка няма спор между страните за нейното осъществяване.

На 20.05.2009г. ответникът е уведомен от ищеца за извършеното плащане на сумата от 212 лв., остатък от задължението по процесното наказателно постановление. Това уведомяване се установява от извършеното вписване от ответника върху молбата с дата – 20.05.2009г.

Видно от приложеното изпълнително дело още в молбата на вискателя за образуване на изпълнителното дело при ответника е направено искане за събиране от длъжника и на направените от кредитора за настоящото дело разноски. Не са представени доказателства от ищеца, а и същият не твърди да е заплащал такива разноски. Видно от самото изпълнително дело още при образуването му вискателя е направил разноска в размер на 155лв. /страница 18 от делото/. Следователно доколкото не са заплатени всички задължения от ищеца – длъжник по изпълнителното дело, а именно – разноските, направени при неговото образуване от вискателя, които последния претендира правилно ответникът е наложил заповед върху банковата сметка на ответника.

С оглед на изложеното съдът приема, че ищецът не е доказал фактът на погасяване на всички негови задължения по образуваното изпълнително дело, след което възниква задължението на ответника да вдигне наложения заповед.

Допълнително следва да се посочи, че не са ангажирани и никакви доказателства установяващи настъпването на някакви вреди от страна на ищеца от така наложения заповед.

Отговорността за непозволено увреждане по чл.45 от ЗЗД изисква кумулативното наличие на изброените по-горе предпоставки, които да бъдат доказани от ищеца чрез главно и пълно доказване. При това положение, поради недоказване на фактическия състав на твърдения деликт искът следва да бъде отхвърлен.

3

**Относно направените по делото разноски:**

И двете страни по делото са направили искания за възлагане в тежест на другата страна на претърпените разноски.

При този изхода на делото следва да се уважи изцяло искането на ответника за присъждане в негова полза на направените разноски в това производство, определени в съответствие с представен от ищеца списък за разноски, както следва: 1200лв. за адвокатска защита по договор за правна защита и съдействие № .

С оглед на изложените по-горе мотиви съдът

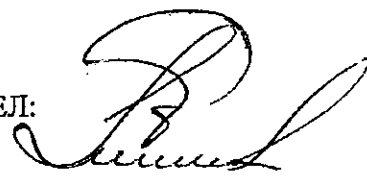
**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявения от [име], Булстат: [булстат], със съдебен адрес: [адрес], чрез адвокат [име], в качеството му на частен съдебен изпълнител с рег. № [регистрация], срещу [име], с адрес: [адрес], иск с правно основание чл.441 от ГПК във връзка с чл.45 от ЗЗД за сумата от 3 490лв. претендиращи за неимуществени вреди за периода 20.05.2009г. – 03.05.2010г., настъпили в резултат на незаконосъобразно наложен заповед за спиране на банковата сметка на [име] по изпълнително дело № [номер] до описа на ответника.

**ОСЪЖДА** [име], Булстат: [булстат], със съдебен адрес: гр. [град], чрез адвокат [име], да заплати [сума] в качеството му на частен съдебен изпълнител с рег. № [регистрация] на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от **1 200 лв.**

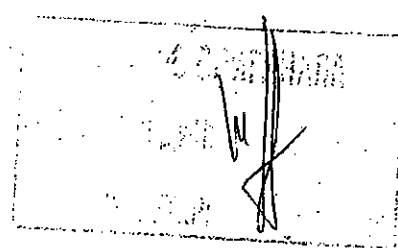
Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:



РЕШЕНИЕТО СЕ ИЗДАВА ЗАКОННА  
СОФИЯ-ГРАД 16.09.2011  
РАЙОНЕН СЪДИЯ:  
СЕКРЕТАР:

20  
18.09.2011



мес. . .  
на ЕТ БС  
ато ищ  
ръчит  
ме и длъ  
Полу  
подпис не  
Полу  
със зад  
подпис и  
дого жив  
Полу  
подпис,  
стъргов  
ско лиц  
Адреса  
ръчит  
ме и длъ  
инъри  
дреси  
олучате  
ръчи  
ме и длъ  
абеле  
ПК М  
настр  
ЪРНЕ  
китни  
РАЖД  
л. 44. (  
ръчани  
олуса  
подпис  
л. 47. (  
длени  
с ост  
ръчте  
л. 51. (